

فارسی ۲

- ۱- گزینه «۳» - واژه «ضیا» به معنی «روشنایی» است. (گروه مؤلفان علوی) (درس ۸ تا ۱۱ - لغت) (متوسط)
- ۲- گزینه «۲» - ثروتمند ← متمکن / همراه ← همپا / شریک ← سهیم / پرمشقت ← نکبت‌بار (گروه مؤلفان علوی) (درس ۸ تا ۱۱ - لغت) (متوسط)
- ۳- گزینه «۲» - در گزینه «۲»، «خطر» به معنی «ارزش و قیمت» است. (گروه مؤلفان علوی) (درس ۱۱ - لغت) (دشوار)
- ۴- گزینه «۱» - بررسی ابیات:
- الف) «ضیاع» صحیح نیست و باید به صورت «ضیاء» نوشته شود.
- ب) «عدا» صحیح نیست و باید به صورت «ادا» نوشته شود.
- ت) «سلاح» صحیح نیست و باید به صورت «صلاح» نوشته شود. (گروه مؤلفان علوی) (درس ۸ تا ۱۱ - املا) (دشوار)
- ۵- گزینه «۴» - (گروه مؤلفان علوی) (درس ۸ تا ۱۱ - تاریخ ادبیات) (آسان)
- ۶- گزینه «۳» - در گزینه «۳»، «لب خندان قدح» استعاره است، اما ایهام ندارد؛ بررسی سایر گزینه‌ها:
- گزینه «۱»: «کمان ابرو» تشبیه است و در واژه نگران ایهام وجود دارد (نگران: ۱- تماشاکننده، ۲- مضطرب)
- گزینه «۲»: «آفتاب غم» اضافه تشبیهی است و «سرو روان» استعاره دارد.
- گزینه «۴»: «صاحب آوازه در اقلیم گمنامی» پارادوکس دارد. «اقلیم گمنامی» تشبیه دارد. (گروه مؤلفان علوی) (درس ۸ تا ۱۱ - آرایه ادبی) (متوسط)
- ۷- گزینه «۲» -
- بیت «ت»: تشبیه آتش سودای عشق / تشبیه عاشق به دیگ
- بیت «ب»: استعاره جان‌بخشی به سرو که گناه شاعر به سرو بخشوده شود.
- بیت «پ»: حسن تعلیل دلیل این که مؤذن در ابتدای اذان گوش خود را می‌گیرد، این است که کسی توان شنیدن حرف حق را ندارد.
- بیت «الف» ایهام: دور از یار: ۱- دور از جان یار، ۲- در هجران یار. (سراسری تجربی - ۹۵) (درس ۸ تا ۱۱ - آرایه‌های ادبی) (دشوار)
- بیت «ث» اغراق: اینکه اشک اندازه طوفان باشد اغراق دارد.
- ۸- گزینه «۲» - «مشک» استعاره از «زلف» و «فندق» استعاره از «ناخن» و «بادام» استعاره از «چشم» است. (گروه مؤلفان علوی) (درس ۸ تا ۱۱ - آرایه‌های ادبی) (متوسط)
- ۹- گزینه «۱» - تشبیه: خاک درت مانند شربت است.
- تضاد: باقی و فانی
- جناس همسان: باقی و باقی (گروه مؤلفان علوی) (درس ۸ تا ۱۱ - آرایه ادبی) (متوسط)
- ۱۰- گزینه «۳» - در گزینه «۳»، نقش دستوری «فصل» نهاد است و در سایر گزینه‌ها کلمه مشخص شده «مسند» است. (گروه مؤلفان علوی) (درس ۸ تا ۱۱ - دستور زبان) (متوسط)
- ۱۱- گزینه «۴» - صفت بیانی: آینده، بیش‌تر، بینا، شنوا، خندان، خواننده، شنیده، روزانه، گفتنی
- واژه بیش‌تر، صفت تفصیلی است، اما چون در کتاب درسی برای آن دسته‌بندی جداگانه در نظر گرفته نشده، آن را صفت بیانی مطلق در نظر می‌گیریم. (گروه مؤلفان علوی) (درس ۸ تا ۱۱ - دستور زبان) (دشوار)
- ۱۲- گزینه «۳» - چه ← صفت تعجیبی / جان‌گاہ ← صفت فاعلی مرکب مرخم / سخت ← صفت بیانی / این ← صفت اشاره / همه ← صفت مبهم / عزیز ← صفت بیانی / ابدی ← صفت نسبی (سراسری - ۸۵) (درس ۱۱ - دستور زبان) (دشوار)
- ۱۳- گزینه «۴» - بررسی سایر گزینه‌ها:
- گزینه «۱»: «طاووس» بدل از نهاد است.
- گزینه «۲»: «دمساز» تکرار است.
- گزینه «۳»: «واو» بین «حسرت و ناکامی» از نوع واو عطف است و ناکامی معطوف محسوب می‌شود. (گروه مؤلفان علوی) (درس ۸ - دستور زبان) (متوسط)
- ۱۴- گزینه «۲» - بررسی سایر گزینه‌ها:
- گزینه «۱»: در ابیات دو نوع نقش تبعی وجود دارد، «قبطیان» معطوف و «تنگ است» تکرار است.
- گزینه «۳»: در مصرع اول بیت دوم از شیوه بلاغی استفاده شده است.
- گزینه «۴»: جمله چهارم «سه جزئی گذرا به مسند» است. (گروه مؤلفان علوی) (درس ۱۰ - دستور زبان) (متوسط)

۱۵- گزینه «۴» - مفهوم مورد سؤال و گزینه «۴» در بی‌اختیاری در انجام گناه و تأثیر عوامل محرک گناه در ارتکاب به خطا و گناه اشاره دارد.
(سراسری انسانی - ۹۱) (درس ۹ - قرابت معنایی) (متوسط)

۱۶- گزینه «۳» - در گزینه «۳» و مورد سؤال هر دو به «مطلوب بودن زخم و درد برای عاشق» اشاره دارد.
(کتاب همراه علوی) (درس ۱۰ - قرابت معنایی) (دشوار)

۱۷- گزینه «۳» - مفهوم گزینه‌های «۱»، «۲» و «۴»: جان‌سپاری عاشق در راه عشق

مفهوم گزینه «۳»: بیانگر وفاداری عاشق نسبت به معشوق (گروه مؤلفان علوی) (درس ۱۱ - قرابت معنایی) (متوسط)

۱۸- گزینه «۴» - مفهوم مورد سؤال و گزینه‌های «۱»، «۲» و «۳» به تسلیم بودن در برابر خواست خدا و تقدیر، همه اتفاقات را از حکمت خدا داشتن، اشاره دارد.

مفهوم گزینه «۴»: لزوم داشتن شایستگی و لیاقت برای بهره‌برداری از فیض الهی. (گروه مؤلفان علوی) (درس ۹ - قرابت معنایی) (متوسط)

۱۹- گزینه «۲» - گزینه‌های «۱»، «۳» و «۴» به درمان ناپذیری عشق اشاره کرده است و گزینه «۲» به درمان درد عشق با وصال یا می‌صافی اشاره دارد. (گروه مؤلفان علوی) (درس ۸ - قرابت معنایی) (متوسط)

۲۰- گزینه «۲» - گزینه «۲» به عدم اضطراب از عیب‌جویی اشاره دارد. (گروه مؤلفان علوی) (درس ۱۱ - قرابت معنایی) (متوسط)